

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 82.134 van 23 augustus 1999  
in de zaak A. 86.029/IX-1947.**

In zake : Eddy VAN DER STEEN,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat E. BREWAEYS,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Leopold II-laan 117

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door  
de Vlaamse regering,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat B. STAELENS,  
kantoor houdende te BRUGGE,  
Canadesen Hof,  
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

-----  
**DE RAAD VAN STATE, XIIe VAKANTIEKAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Eddy VAN DER STEEN op 11 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van het afdelingshoofd a.i. van de afdeling personeel van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, ter kennis gebracht van verzoeker bij aangetekend schrijven verzonden op 27 juli 1999, ontvangen op 30 juli 1999, waarin wordt beslist dat de uitvoering van de tuchtschorsing opgelegd op 14 juli 1999 aan verzoeker blijft doorlopen gedurende de procedure voor de Raad van Beroep";

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoeker op dezelfde datum heeft ingediend om "als voorlopige maatregel de schorsing te (horen) bevelen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de secretaris-

generaal van 14 juli 1999 houdende uitspraak van de tuchtstraf tegen verzoeker 'tuchtschorsing voor de duur van drie maanden met inhouding van één vijfde van de netto-bezoldiging";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 augustus 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 augustus 1999, om 10 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat zijn inkomen van 140.000 frank per maand, waarvan 90.000 frank netto-wedde en "ongeveer 50.000 frank als toelage, in functie van het loodsen van schepen", gedurende drie maanden terugvalt op ongeveer 72.000 frank, dat hij een moreel en psychologisch nadeel lijdt, dat een latere annulatie slechts een symbolisch karakter zou hebben en dat de sanctie zijn recht op arbeid en billijke beloning aantast;

Overwegende dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat de tijdelijke inkomensderving gedurende drie maanden een dergelijke vermindering van de levensstandaard van verzoeker en zijn gezin tot gevolg zal hebben dat daardoor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden berokkend; dat een moreel en psychologisch nadeel in principe wordt goedge maakt door de vernietiging van de bestreden beslissing; dat geen bijzondere omstandigheden worden aangebracht waarom dat te dezen niet het geval zou zijn; dat aangezien in geval van vernietiging van een bestreden beslissing deze moet worden geacht nooit te hebben bestaan en er op geen enkele wijze rekening mee zal kunnen worden gehouden, verzoeker niet kan worden gevolgd in zijn betoog dat een latere vernietiging slechts een symbolisch karakter zou hebben; dat het door verzoeker geclaimd recht op arbeid en billijke beloning niet uitsluit dat een ambtenaar het voorwerp van een tuchtschorsing kan zijn; dat de opwerping van verzoeker ter terechtzitting dat die tuchtstraf ten onrechte werd opgelegd en tenuitvoer werd gebracht, de ernst van de middelen betreft, niet de ernst van het nadeel;

Overwegende dat verzoeker niet aantoont dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen, zonder dat uitspraak moet worden gedaan over de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid; dat die op haar beurt de verwerping meebrengt van de vordering tot het bevelen van de "voorlopige maatregel",

#### **B E S L U I T :**

##### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

##### **Artikel 2.**

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

##### **Artikel 3.**

De kosten van de vordering, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op drieëntwintig augustus  
1900 negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,  
de H. M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. MILOJKOWIC.**

**M.-R. BRACKE.**